

خبر

آن‌ها که به دور نهایی جوایز ادبی فرانسه راه یافتند

بخش فرهنگی– اسامی نامزدهای بخش نهایی جوایز ادبی «گنکور»، «مدیسی» و «رنودو» ۲۰۱۶ اعلام شد.

به گزارش ایسنا، «فرانس‌تی‌وی اینفو» نوشت: جوایز ادبی کشور فرانسه به دور پایانی خود رسیده‌اند و با اندکی فاصله از معرفی برنده جایزه «مینا» ۲۰۱۶، نام راه‌یافتگان به مرحله نهایی سه جایزه «گنکور»، «مدیسی» و «رنودو» نیز اعلام شد.

هیات داوران جایزه «گنکور» که مهم‌ترین جایزه ادبی کشور فرانسه لقب دارد، از میان هشت نامزد اولیه، چهار نویسنده را به مرحله نهایی فرستادند. برنده نهایی «گنکور» ۲۰۱۶ روز سوم نوامبر (۱۳ آبان‌ماه) هم‌زمان با معرفی برنده جایزه «رنودو»، مشخص می‌شود.

«گائل فای» با کتاب «کشور کوچک» که موفق نشده به فهرست نهایی نامزدهای جایزه «رنودو» راه پیدا کند، یکی از فینالیست‌های «گنکور» است. او در این دوره با «کاترین کاست» نویسنده «دیگری ستایش می‌شد»، «ژژی ژافرت» با کتاب «آدم‌خوارها» و «لیلا سلیمانی» نویسنده رمان «ترانه شیرین» رقابت می‌کند.

جایزه «گنکور» در سال ۲۰۱۵ به رمان «قطب‌نما» نوشته «ماتیاس انارد» اعطا شد. این جایزه اولین‌بار در سال ۱۹۰۳ از سوی «ژول» و «ادمون گنکور» رانندازی شد. اگرچه برنده این جایزه تنها مبلغی ناچیز معادل ۱۰ یورو دریافت می‌کند، اما جایزه غیررسمی «گنکور» که فروش بالای رمان برنده را برای نویسنده‌اش به ارمغان می‌آورد، بسیار باارزش‌تر از جایزه اصلی است. گفته می‌شود اثر برنده جایزه «گنکور» بین ۲۰۰ تا ۵۰۰ هزار نسخه در بازار فروش خواهد داشت.

از برندگان سرشناس این جایزه می‌توان از «مارسل پروست» در سال ۱۹۲۹، «سیمون دوبووار» در سال ۱۹۵۴ و «پاتریک مودیانو»، برنده نوبل ادبیات سال ۲۰۱۴ نام برد.

پنج رمان‌نویس که سه تن از آن‌ها زن هستند، فهرست نامزدهای نهایی جایزه «رنودو» را تشکیل می‌دهند. نام نویسنده‌گانی چون «سرژ جانکور»، «لارن وونینه» و «گائل فای» که به دور دوم این رقابت راه پیدا کرده بودند، در میان برگزیدگان نهایی به چشم نمی‌خورد.

نامزدهای نهایی «رنودو» ۲۰۱۶، «آدلاید دو کلرمون – توتره» (آخرین نفر ما)، «ژژی ژافرت» (آدم‌خوارها)، «سیمون لیبراتی» (دختران کالیفرنیا)، «باسمینا رضا» (بابل) و «لیلا سلیمانی» (ترانه شیرین) هستند که از میان آن‌ها «ژافرت» و «سلیمانی» برای کسب جایزه «گنکور» هم رودرروی هم قرار گرفته‌اند.

جایزه «رنودو» در سال ۱۹۲۶ توسط چند منتقد هنری در تکمیل جایزه «گنکور» رانندازی شد و به نویسنده‌ای که جایزه ادبی بزرگی دریافت نکرده است، اعطا می‌شود. «ژولین کراگ» تنها نویسنده‌ای بود که در سال ۱۹۵۱ با وجود آن‌که برای کتاب «ساحل جزیره سرت» موفق به کسب این جایزه شد، از دریافت آن خودداری کرد.

جایزه ادبی «مدیسی» نیز هفت رمان فرانسوی و هشت اثر خارجی را در فهرست نامزدهای نهایی این دوره جای داده است. برنده پایانی این رقابت ادبی روز دوم نوامبر (۱۲ آبان‌ماه) مشخص خواهد شد.

«خسونت گرمسیری» رمانی از «ناتاشا آپانا»، «تاریخ شیرمرد» نوشته «استفن آدگای»، «جوانی نو» از «نیکلاس آی‌دیر»، «لاتیتیا یا مرد پایانی» به قلم «ایوان جابلونکا»، «پسر خوب» نوشته «دنیس میشلیس»، «یک بازی» کتابی از «سلین مینارد» و «برانسون» رمان «آرنائو ساینارد» به مرحله نهایی بخش رمان فرانسوی «مدیسی» ۲۰۱۶ راه پیدا کرده‌اند.

در بخش رمان خارجی هم هشت رمان «آنا» نوشته «نیکولو آمانتیتی»، «مردی با اعتقاد کم» نوشته «نیکلاس باتلر»، «هسته سفید» نوشته «کریستوف هین»، «صندلی‌های قرمز کوچک» نوشته «اندا اوبراین»، «تابو» نوشته «فردیناند فن شیراک»، «درهای نیستی» نوشته «ثمر یازبک»، «منتخب» نوشته «استیو سم – سندبرگ» و «کمدی اشتباهات» نوشته «نل زینک» به عنوان برگزیده نهایی معرفی شدند.

جایزه ادبی «مدیسی» در سال ۱۹۵۸ رانندازی شد تا نویسنندگان خلاق را با وجود ناشناخته بودن‌شان در دنیای ادبیات مورد تقدیر قرار دهد. این جایزه در سال‌های اولیه تنها ویژه بهترین رمان فرانسوی بود، اما از سال ۱۹۷۰ بخش رمان خارجی و سپس در سال ۱۹۸۰ بخش مجموعه مقالات نیز به آن افزوده شد.

از میان نویسندگان سرشناسی که تاکنون موفق به دریافت جایزه رمان خارجی «مدیسی» شده‌اند می‌توان به «پل آستر»، «اورهان پاموک»، «میلان کوندر»ا، «لومبرتو اکو» و «فیلیپ راث» اشاره کرد.

{فرهنگ و هنر}

گفت‌وگوی گیلان امروز با مصطفی نوده، عکاس گیلانی

موفقیت عکس «خانه رویایی»

مدیون خلاقیت دخترم است

محمد غلامی پور

هنر عکاسی ایران سال‌هاست که چهره بین‌المللی به خود گرفته و با موفقیت‌های بی‌دربی عکاسان ما در جشنواره‌های خارجی همراه بوده است. موفقیت‌هایی که به نسبت هنرهای دیگر کمتر در رسانه‌ها بازتاب پیدا می‌کند. در سال‌های اخیر سهم عکاسان گیلانی هم در جشنواره‌های خارجی پررنگ بوده و به نظر می‌رسد نسل تازه‌ای از عکاسان خلاق و تأثیرگذار در استان گیلان در حال ظهور است. هفته گذشته اثر مصطفی نوده عکاس گیلانی موفق به اخذ ۲ مدال طلا و پذیرش ۳ اثر از جشنواره نوردیک شد. سه اثر این عکاس گیلانی در سوئد، یک اثر در فنلاند و یک اثر در دانمارک پذیرش شد که توانست دو مدال طلا برای او به ارمغان بیاورد. مصطفی نوده متولد ۱۳۵۹ در بخش عمارلوی شهرستان رودبار است. او عکاسی را از نوجوانی آغاز کرد و این هنر را به صورت کاملاً تجربی آموخته است. او عضو انجمن عکاسان ایران و عضو فدراسیون بین‌المللی فیاب است و در کارنامه حرفه‌ای او مدال طلا از جشنواره بوسنی، رویان افتخار جشنواره هند و مدال طلا جشنواره دانمارک و غیره دیده می‌شود. با مصطفی نوده درباره آثار او و موفقیت اخیرش در جشنواره نوردیک هم صحبت شدیم که در ادامه می‌خوانید.

یکی از ویژگی آثار شما تنوع سبکی است. برخی از آثارتان در زمره فاین آرت است و برخی هم آثار اجتماعی. در مورد سبک کاری خودتان توضیح دهید؟
بله همان‌طور که اشاره کردید تنوع سبک در آثار من زیاد است. غالباً به سبک خاصی پایبند نیستم. به نظر من عکاسی مثل زندگی است و از دید عکاس ناشی می‌شود. آنچه که از دید من می‌گذرد ثبت می‌کنم. درواقع وقتی با صحنه‌ای روبرو می‌شوم، سعی می‌کنم آنچه که با دیدن این تصویر از ذهنم گذشته و آن حسی که در من به وجود آمده است را به مخاطب منتقل کنم. در کل من عقیده دارم که عکاسی را نباید با یک خط کش و یک پیش‌فرض مورد قضاوت قرار داد. زیرا عکاسی مدرن تا حدودی با عکاسی خبری یا مستند اجتماعی متمایز است. من بیشتر به عکاسی مینی‌مال و فاین‌آرت و در کل عکس مفهومی علاقه‌مند هستم؛ نوعی از عکاسی که نسبت به انعکاس واقعیت به شکل واقعیت اسنادی وفادار نیست و خود را از قید و بند نگاه واقع‌گرایانه رها می‌کند. در واقع هدف عکاس نشان دادن نگاه شخصی و انتقال دید خود و ایده ذهنی‌اش عکاس است. او از طریق عکس حسش را نسبت به پیرامون نشان می‌دهد و سعی می‌کند مفهومی را منتقل کند. اما همان‌طور که گفتم خودم بیشتر به سمت عکاسی مینی‌مال گرایش دارم.

هنر مینی‌مالیستی طی سال‌های اخیر رواج پیدا کرده است. مینی‌مال در ایران غالباً در ادبیات تجربه شد و در عکاسی به اندازه ادبیات فراگیر نشد. در حالی‌که عکاسی مینی‌مالیستی در غرب جایگاه ویژه‌ای دارد. در مورد این سبک و ویژگی‌هایی که برای شما در عکاسی مورد توجه است، توضیح دهید؟
عکاسی مینی‌مال به سادگی توجه دارد. به عبارتی گفته می‌شود: هرچه ساده‌تر، قابل‌فهم‌تر. غالباً در این سبک کادربندی از پیچیدگی به دور است و تمرکز بر روی سوزه بسیار بالاست. یعنی هرگونه جزئیات و المان‌های اضافی از تصویر حذف می‌شود و سعی می‌کند با تاکید بر یک عنصر محتوای اثر را برساند. ویژگی‌های عکس مینی‌مال را می‌توان به سادگی در تصویر، استفاده از اشکال هندسی، تکرار یک عنصر، پرهیز از پیچیده گوئی و بیان‌کنندگی و احساسات شخصی و غیره است. ویژگی‌هایی که من را نسبت به عکس مینی‌مالیستی علاقه‌مند می‌کند بازی با رنگ و نظم‌پذیری خاص آن است. ضمن اینکه فضا باز است و مخاطب احساس راحتی و انس با آن می‌کند. به مخاطب فرصت و اعتماد به نفس می‌دهد تا وارد دنیای عکس شود و به شکل مستقیم با محتوا و نکته قابل تاکید عکس روبرو شود و فکر کند. زیرا دارای عناصر اضافه و مفاهیم پیچیده نیست که مخاطب را گیج کند.

با ظهور دوربین‌های کامپکت و دوربین موبایل‌ها، عکاسی تا حدودی دچار تحول شد و همین پیشرفت تکنولوژی قالب‌های جدیدی را به‌وجود آورد. به نظر شما عکاسی طی این سال‌ها چه تغییراتی داشت و به چه سمت و سویی رفته‌است؟
ببینید نکته اساسی این است که تحولات تکنولوژی به نوعی فراگیری فرهنگ تصویری را به همراه داشت. با تبدیل عکاسی آنالوگ به دیجیتال، به نوعی دوربین به ابزار روزمره مردم تبدیل شد و این موضوع ابعاد زیادی به همراه داشت که یک جنبه آن تبدیل شدن هنر به تخصص و همچنین فراگیری آماتورسیم بود. به عبارتی در یک چشم به هم زدن جمعیت زیادی با خرید دوربین و تجربه کردن عکاسی تبدیل به عکاس شدند و تولید انبوه به‌وجود آمد. از یک جنبه به این دلیل و از جنبه دیگر امکانات و قابلیت‌هایی که تکنولوژی در اختیار انسان قرار داد باعث شد هنر عکاسی همگام با دیگر هنرها همچون نقاشی، سینما و ادبیات یک سیر تحولی و تفکری را پشت سر بگذارد و صرفاً از عکاسی خبری و واقع‌گرایانه فاصله بگیرد و زیبایی‌شناسی بصری تازه‌ای تعریف کند ضمن اینکه به جای ابزاری برای ارائه گزارش یا ثبت یک واقعت به مدیوم برای تفکر و تعمق بیشتر تبدیل شود؛ به عبارت دیگر عکاسی امروزه به سمت مفهومی شدن پیش رفت.

به نظر می‌رسد دنیای معاصر نسبت به گذشته کمی تصویری‌تر شده است. نقش شبکه‌های مجازی را در حضور ارزیابی می‌کنید و به نظر شما تأثیر آن بر روی هنر عکاسی چیست؟
شبکه‌های مجازی به نوعی دامن‌ساز و پراکنده‌ساز فرهنگ تصویری در جهان بوده و به نظر من تأثیر آن در عکاسی بسیار عمیق‌تر از آن است که بتوانیم تصور کنیم. در عکاسی ما شاهد تغییراتی هستیم که در عکاسی دیگر کشورها به ندرت اتفاق می‌افتد. به عنوان مثال در ایران عکاسی به ندرت به عنوان یک حرفه شناخته می‌شود و عکاسان به ندرت به عنوان یک شغل شناخته می‌شوند. در عکاسی ما عکاسان به ندرت به عنوان یک شغل شناخته می‌شوند و عکاسی به ندرت به عنوان یک شغل شناخته می‌شود. در عکاسی ما عکاسان به ندرت به عنوان یک شغل شناخته می‌شوند و عکاسی به ندرت به عنوان یک شغل شناخته می‌شود.

در گذشته فرهنگ تصویری به شکل امروز وجود نداشت و بیشترین ارتباط آدم‌ها با دنیا از طریق ادبیات بود. اما امروزه دنیا تصویری‌تر شده و زبان تصویر به نوعی ارتباط بصری افراد با پیرامون را به همراه دارد. شما از در خانه بیرون می‌آید با این ارتباط بصری مواجه هستید مثل بیلبوردهای تبلیغاتی، علایم راهنمایی و غیره تا وقتی به خانه برمی‌گردید و تلویزیون را روشن می‌کنید، وارد اینستاگرام می‌شوید و فتونیوزها را می‌بینید و غیره. شبکه‌های مجازی هم به نظر من نقش بسیار مهمی در فراگیری این فرهنگ تصویری داشتند و به نظر من سطح سواد و سلیقه بصری مردم را بالا بردند. شبکه‌های اجتماعی مثل اینستاگرام باعث شد عکاسی با موبایل به یک قالب هنری تبدیل شود و از شکل ثبت عکس‌های صرفاً یادگاری به گرفتن عکس‌های هنری تغییر رویکرد داشته باشد. همین روش اشتراک‌گذاری ساده و دسترسی آسان باعث شد آثار هنرمندان دیده شود و بسیاری از افرادی که امکان حضور در گالری‌ها و نمایشگاه‌ها را نداشتند با یک نمایشگاه خانگی روبرو شوند که قابلیت بازدید از حجم زیادی از آثار با کیفیت و دارای ارزش هنری را به همراه دارد. این قابلیت امکان کمی نیست بلکه می‌تواند همچون بهترین کلاس‌های آموزشی برای مخاطب با کسب دانش و تجربه همراه باشد. در مورد تجربه خودم در این رابطه باید بگویم که یکی از عکس‌های من (زن ناتوا) در یکی از کانال‌های تلگرام به نام «ژووان» به اشتراک گذاشته شد که بیش از ۴۵ هزار بار دیده شد.

یکی از سوزه‌های مورد علاقه شما «کودکان» است. اما کودکان آثار شما غالباً موجودات شادی و از دنیای رنگارنگی برخوردار نیستند. چرا؟

همانطور که اشاره کردید «دنیای کودکان» یکی از سوزه‌ها و محتوای غالب آثار من است. این دسته از کارهای من، عکس‌های مفهومی است که سوزه مورد نظر آن کودک است. دو عنصر حس و مفهوم در این دست از کارها در الویت است. به عبارتی حس عکس خود حاوی مفهوم است و به نوعی بار انتقال مفهوم را حس تصویر به دوش می‌کشد. کاری که شما اشاره کردید که اتفاقاً در همین جشنواره نوردیک موفق به کسب مدال طلا شد «دنیای کودکان» و «رویای کودکان» را مورد توجه قرار می‌دهد. دخترم با خلال دندان روی زمین تصاویری خلق می‌کرد، مثلاً خیابان می‌ساخت، درخت می‌کشید و خانه درست می‌کرد. در آن عکس «خانه رویایی» شما می‌بینید که در حاشیه خیابان خانه‌ای روی درخت وجود دارد. از او پرسیدم، چرا خانه را بالای درخت ساختی؟ گفت: چون بالای درخت از روی زمین امنیتش بیشتر است. همانطور که به درستی اشاره کردید، غالباً این آثار دارای تنوع رنگ نیستند، سیاه و سفید هستند و شاید شاد هم نباشند چون از یک سمت من خودم به شخصه آدم شاد و امیدواری نیستم و از سوی دیگر فکر می‌کنم دنیای امروز ما دنیای شادی نیست و شرایط حاضر کمی آرامش را از دنیا سلب کرده است. اما یک عنصر متضاد در این آثار وجود دارد و آن هم عنصر کودک و رویای شیرین کودک است. رویای معصومانه‌ای که می‌خواهد زندگی‌اش را روی زمین تارپک بسازد؛ به عبارتی اگر دنیا را به دست کودکان می‌دادیم می‌توانستند دنیای قشنگ‌تری بسازند.

در مورد شیوه کار خودتان و فرآیند خلق یک عکس توضیح دهید؟ آیا از قبل یک پلان در ذهن می‌سازید و طراحی صحنه می‌کنید یا با نرم‌افزار تغییرات می‌دهید؟
نه اصلاً این شکلی نیست. ببینید مثلاً در مورد عکس «خانه رویایی» باید توضیح دهم که دخترم با خلال دندان روی فرش در حال بازی بود و تصاویری را با خلال دندان روی زمین می‌کشید. من وقتی با این صحنه روبرو شدم ایده‌های زیادی در ذهنم جرقه زد و از او درخواست کردم که هنگام بازی از او عکس بگیرم که نتیجه‌اش این شد. من نه صحنه‌آرایی می‌کنم نه با نرم‌افزار کار می‌کنم. هرچند موفقیت این عکس مدیون خلاقیت دخترم است اما دید عکاس هم بی‌تأثیر نیست. دنیا پر از اتفاقات ساده و کوچک است که در لحظه می‌افتد و می‌گذرد. نگاه کردن و لحظه‌ها را دریافت کردن بسیار مهم است. خلاقیت عکاس نحوه دیدش به دنیای پیرامون است.

درباره جشنواره نوردیک توضیح مختصری بدهید؟
اولین جشنواره بین المللی عکاسی انجمن نوردیک (مشتمل بر چهار کشور شمال اروپا شامل دانمارک، نروژ، سوئد و فنلاند) در مهرماه امسال با موضوع آزاد رنگی و آزاد تک رنگ برگزار شد. به عبارتی این مجموعه جشنواره شامل ۴ جشنواره مختلف است. یعنی با یکبار پرداخت هزینه ثبت نام و ارسال آثار، عکس های شما در ۴ جشنواره شرکت داده می‌شود. این جشنواره زیر نظر انجمن های فدراسیون بین المللی هنر عکاسی، فیاب، انجمن عکاسی امریکا پی اس ای و بخش‌های دیگر برگزار شد. در این جشنواره از ۴۸ کشور شرکت کننده داشت و در کل ۳۰۰ جایزه در ۴ سالن اهدا شد.

به نظر شما عکس‌تان چه ویژگی‌هایی داشت که موفق شد در این جشنواره مدال طلا را دریافت کند؟

به نظر خودم محتوای این عکس بیش از دیگر ویژگی‌های مورد توجه است. این عکس یک اثر مفهومی و تأویل‌پذیر است. بسیار مهم است که یک عکس قابلیت تأویل‌پذیری داشته باشد و مخاطب بتواند درک و دریافت خود را از نگاه خاص خود داشته باشد. از سوی دیگر شاید شرایط جهان و منطقه هم بی‌تأثیر در دیده شدن این عکس نبود. با توجه به موضوع مهاجرت‌ها و به خصوص کودکان آواره ناشی از جنگ فکر می‌کنم این عکس به نوعی داستان و سوزه روز بود.

سه شنبه ۱۱ آبان ماه ۱۳۹۵

خبر

یک جایزه اسپانیایی

برای «فروشنده»

بخش فرهنگی– فیلم «فروشنده» برنده جایزه بهترین فیلم هیئت داوران جوان شصت و یکمین جشنواره فیلم سمینس در شهر وایادولید اسپانیا شد.

به گزارش خبرآنلاین، «فروشنده» در بخش غیر رقابتی این جشنواره حضور داشت. داوران جوان از بین همه فیلم‌های بخش‌های رقابتی و غیر رقابتی، «فروشنده» را به عنوان فیلم منتخب خود اعلام کردند.

جشنواره بین‌المللی فیلم سمینسی(Semincl) یکی از قدیمی‌ترین جشنواره فیلم اروپا به شمار می‌رود که هر سال در وایادولید اسپانیا برگزار می‌شود.

این جشنواره از بیست و دوم تا بیست و نهم ماه اکتبر (اول تا هشتم آبان ماه) در اسپانیا برگزار شد.

هفتمین ساخته فرهادی در ماه‌های گذشته برنده جوایز مختلفی از جمله جایزه بهترین فیلمنامه و بهترین بازیگر مرد از جشنواره کن، جایزه بهترین فیلم از نگاه تماشاگران جشنواره آمستردام، اولان‌باتور و بمبئی، برنده جایزه بهترین فیلم جشنواره مونیخ و برنده جایزه هوگوی نقره‌ای جشنواره فیلم شیکاگو شده است. اکران این فیلم در سینماهای ایران ادامه دارد.

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی